

ΙΕ Κυριακή του Λουκά: «Η Θαυματουργός Παρουσία του Χριστού που αλλάζει τον άνθρωπο» (Πρεσβύτερος Νικόλαος Πάτσαλος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ύστερα από τα όσα ζήσαμε μέσα από τις ευαγγελικές περικοπές των προηγούμενων Κυριακών, σήμερα συναντάμε τον Θεάνθρωπο να πορεύεται προς την πόλη του προορισμού του, τα Ιεροσόλυμα. Καθοδόν πέρασε από την Ιεριχώ στην οποία συνάντησε έναν πλούσιο αρχιτελώνη, τον Ζακχαίο. Η συνάντησή τους, όπως διαβάζουμε, αποδείκτηκε σωτήρια για τον Ζακχαίο ο οποίος βρήκε αυτό που υπαρξιακά ζητούσε.

Ο Ζακχαίος ήταν πλούσιος και μπλεγμένος, λόγω του επαγγέλματός του, με τα χρήματα και τις εισπράξεις φόρων. Το χρήμα ωστόσο δεν τον ικανοποιεί και ζητά από την ζωή του εκείνο το οποίο να μπορεί να ξεπεράσει κάθε τι γήινο και ανθρώπινο. Από την περικοπή συμπεραίνουμε ότι ο φοροεισπράκτορας του ευαγγελίου αισθάνεται πλέον το επάγγελμά του μονότονο και ανιαρό. Κουράστηκε να ασχολείται με την είσπραξη των ανθρωπίνων φόρων και την καθημερινότητα. Ξεκίνησε να αποστρέφεται το διάλογο με την αδικία των φοροεισπράξεων και των ρουσφετιών. Γι' αυτό από εισπράκτορας φόρων ζητά να γίνει εισπράκτορας της

θείας πραγματικότητας που προσφέρει ο Ιησούς.

Ο Ζακχαίος είχε μάθει για το Χριστό και πληροφορήθηκε ότι θα περνούσε από την πόλη του. Σε κατάσταση ψυχικής κένωσης και σωματικής κούρασης επίμονα «έζήτηι ιδεῖν τὸν Ἰησοῦ». Το ρήμα ζητώ σημαίνει αναζητώ και επιθυμώ κάτι έντονα. Εδώ, το «έζήτηι» του Ζακχαίου φανερώνει μια δυναμική συμπεριφορά που διεκδικά στη ζωή του κάτι, και μάλιστα που δεν το είχε και το χρειαζόταν άμεσα. Ωστόσο, η σωματική διάπλαση του Ζακχαίου δεν τον βοηθά να βρει εύκολα εκείνον που έψαχνε. Ήταν μικρόσωμος και κοντός και το πλήθος του κόσμου δεν τον βοηθούσε να συναντήσει τον Ιησού. Η δύναμη όμως της ψυχής του αποδεικνύεται εντονότερη από τη σωματική του ανεπάρκεια. Προκειμένου να καλύψει την πνευματική του πενία, την οποία αναγνωρίζει, προβαίνει σε κάτι τολμηρό και ολίγον φαιδρόν. Ανέβηκε πάνω σε μια «συκομορέαν» ώστε από ψηλά να μπορέσει να αντιληφθεί την παρουσία του Χριστού. Πραγματικά μια θεία τρέλα, μια τολμηρή και επίμονη στάση για την συνάντηση με το πιο σπουδαίο πράγμα του κόσμου, τον Χριστό.

Στη συνέχεια όταν ο Ιησούς εισήλθε στην πόλη, είδε τον Ζακχαίο πάνω στη συκιά και ως καρδιογνώστης Θεός τον προστάζει να κατέβει. Ο Χριστός προγνωρίζοντας την υπαρξιακή του αναζήτηση, του την καλύπτει δια της θείας ενέργειας που εκπέμπει. Ο Ζακχαίος στην παρουσία και μόνον του Ιησού μεταμορφώνεται εσωτερικά, αλλοιώνεται πνευματικά και αποστρέφεται πλέον τα ανιαρά χρήματα με τα οποία ασχολείτο συνεχώς. Τόσο μεγάλο ήταν το μυστήριο που επιτελέστηκε μέσα του που την ίδια στιγμή μετανόησε έμπρακτα.

Είναι πραγματικά αξιοθαύμαστο το ότι μόνο η παρουσία του Χριστού και η θέα του προσώπου του μετέβαλε τον πωρωμένο φοροεισπράκτορα σε ένα γνήσιο μετανιωμένο άνθρωπο. Από την πλευρά ωστόσο του Ζακχαίου υπήρχε η δεκτικότητα για μια τέτοια αλλαγή. Βίωσε εμπειρικά την παγωμένη και άψυχη ενασχόληση με τα λεφτά. Αυτό που χαρακτήριζε τη ζωή του ήταν η μονοτονία και μια ζωή χωρίς Χριστό. Πραγματικά ό,τι κάνει ο άνθρωπος που δεν έχει μέσα τον Χριστό γίνεται ανιαρό. Σε ό,τι όμως υπάρχει η ανάσα της προσευχής και της θείας παρουσίας είναι εντελώς διαφορετικό. Ο άνθρωπος τόσο στην εργασία του, όσο και στην καθημερινότητά του, χρειάζεται την παρουσία του Χριστού ώστε τίποτα να μην μένει άνευ ουσίας. Είθε η παρουσία του Χριστού που υφίσταται σήμερα εντός της εκκλησιαστικής ζωής να μας αλλοιώνει και να μας ευαισθητοποιεί προς τη Μετάνοια ώστε να μην βιώσουμε ποτέ το υπαρξιακό κενό του Ζακχαίου. Ζωή χωρίς Χριστό δεν αντέχεται!